

- Tempelmysteriet -

Scen 13

"Ah, Swift Sweetwater, det är ett pålitligt skepp med en bra besättning. Den åker vi med!" säger Sar och gnuggar sina händer.

"Oui! Swift Sweetwater verkår klart bekväm.. ööh sjödugligast. Den tar vi!" nickar Philip medhållsamt.

De övriga hjältarna glor lite fånigt på Sar och Philip med sina tomma blickar, men kommer inte med några förslag (eller några ljud överhuvudtaget), så tillsammans beger sig hjältarna till Swift Sweetwater.

Kaptenen, vid namn Josua väntar dem sittande på relingen fiskande i hamnen. Hans jättelika, men förståndshandikappade broder Camaris sitter bredvid, där han med stor koncentration, tungan rätt i mun och tårar i ögonvråna, sätter fast sloomaskar på krokarna.

"Jasså ni är tillbaka redan? Jag trodde kanske att ni skulle pröva lyckan med Kapten Tarric.", säger Josua. Han armbågar sedan Camaris i sidan som sätter igång sitt rullande automatskratt som får calfgållarna att lyfta förskräckt från hamnpållarna.

"Vad skulle vara fel på den thegen och hans besättning?", säger Sir Cory. "Han verkar ju vara en handlingskraftig man."

"Jodå! Handlingskraftig är han allt. Jag har inte sett någon råna och mörda passagerar med sådan iver som Tarric."

"Hrmmm....jo. vi skulle gärna vilja hyra ditt skepp för att...."

"VÅRT skepp. Detta är ett självständigt sjökollektiv fritt från Khodres kapitalistiska härskare som vältrar sig i sina gemlinks som de utsugit från de hårt arbetande underklasserna. Vi äger alla båten tillsammans och delar...." säger den stora boccorden med sur min med och med glödande blick på Sir Cory.

"Ja! Just det!" avbryter Josua. "Ni måste ursäkta Elias. Hans bittra minnen från inbördeskriget har tyvärr färgat hans världssyn något...."

"Ja! Sannerligen! Den färgades röd. Röd från blodet från arbetarna i norra khodre som fick plikta med livet för att keshter och drenner här i kapitalismens ormgrop skulle kunna fortsätta vältra sig i sina inkomster från gruvorna som egentligen tillhör de fria medborgarna av...."

"Ja, hrrmm!" Harklar sig Josua högt och leder bort hjältarna från Elias som fäktande eldar upp sig alltmer med sitt tal. De passerar en leende munk på vägen som bugar djupt åt deras

håll. Plötsligt stelnar munken och flämtar ”Esheeling!”. Han tittar sedan kritiskt efter dem när de passerar och höjer sedan sina händer mot månarna.

”Vem! Vem är munken?”, frågar Sar när de kommer ner i kaptenens hytt. Sar verkar allmänt bättre till mods efter att ha druckit sin märkliga morgonbrygd.

”Vi vet inte hans namn. Han har aldrig sagt det. Tja, vi har egentligen inte frågat heller, men Elias säger att alla har en rätt att inte berätta sitt namn, då detta används för att katalogisera och kontrollera en befolkning. Vi kallar honom munken, munk eller bara hörnu, beroende på tillfället. Han är en Dow munk från Heridoth dock. Hans astrologiska beräkningar är hjälpsamma och med dem har vi undvikit alla stormar hittills.

Ett samtal angående resan, dess pris och vad som behövs tar sin plats i kapten Josuas hytt. Sar tar genast till orda och lägger en arm om kaptenens axlar.

”Ah, min gode kapten. Vila dina ögon på denna sällsynta staty av Sekitl, acubonernas gud från djupen. Den är värd minst två gånger det pris ni begär. En sjöman som har Sekitls beskydd kan kräva mycket mer för en säker resa. Du kommer att bli en rik man.”

Josua tittar intresserat på statyn men bibehåller sitt leende när han ställer den ifrån sig och blinkar väntande.

”Hrrrrmm...Jag må då säga att sjön suger. Det vill säga det är kallt på vintern, varmt om sommaren, friska vindar, piskande regn, skadade lemmar, brutna ben, frusna kroppsdelar, inåtväxande tånaglar, huvudvärk, upprörda magar och en allmän förlust av C-vitamin och andra essentiella näringsämnen. Nåja, det är bekymmer som numer tillhör det förflutna, om du har en burk av Dr Bests Underkräm. Kan du tänka dig: varje dag på sjön kommer att vara som en varm dag med en vacker kvinna. Vad säger du?”

När inte kapten nappar på detta förslag enas hjältarna och Josua om att de skall ge sig iväg så snart som möjligt. 1 gem som förskott byter ägare och Josua beordrar (dvs ber enligt kollektivets regler) Elias att inhandla proviant och ”gods” som kan passas på att fraktas till Ros Crendor, om de ändå skall dit.

Sar fortsätter sedan att försöka sälja sjösjukemedel till besättningen och de övriga hjältarna. En dos för 10 gemules. Två för 15. Ett kap.

Philip vankar fram och tillbaka och granskar skeppens sjöduglighet, och besättningarna med kritisk min. Han ger Elias lite extra pengar och en lista med extra proviant såsom thombosylta och Beagrekorv som kommer att behövas.

”Vi måste ju ersätta allt det som gick förlorat. Kanske ta lite extra för säkerhets skull. Sjön suger ju.”, mumlar han. När Elias frågar var han skall få tag i fluffiga sovkuddar, lyxhängmatta, ett sovtält och tältsängar utbrister Rissa:

”Inget sådant. Vi måste säkert röra oss snabbt. Dessutom skulle du inte dö av lite motion.”

”Vadå motion? Varför skullé jag behöva detta? Jag är ótroligt vältränad. Lité stor benstommé bara!”

För att släta över det hela erbjuder Fighetto sig att medfölja Elias att inhandla sakerna. Fighetto hostar sedan våldsamt och håller sin röda näsduk för munnen. Medan de beger sig iväg fortsätter Philip:

”Är det någon i sällskapet som kan tydá kartán, och berättá vart vi ská? Är det Kerteygá vi ská till först?

”Det rimligaste för oss vore att åka till Kerteyga.” Säger Sar. ”Det väcker minst uppmärksamhet, släpper man av ett brokigt gäng mitt i vildmarken minns man det. Väl i Kerteyga kan vi prata med lokalbefolkningen och söka reda på bästa vägen att färdas mot krysset.”

När Fighetto och Elias återvänder har de en extra man i följe. Det är en femtonårig pojke vid namn E-eric, eller Eric beroende på röstläget för tillfället. Han har enkla kläder men ett piggt och vaket, fräknigt ansikte.

”Detta är Eric, in personlige...hrmmmm...(tittar snabbt mot Elias)...jag menar vår nya vapendragare och broder som har lovat att underlätta mina bördor under resan mot lite gemlinks.

Sagt och gjort ger sig Swift Sweetwater iväg innan skymningen. Seglatsen är lugn, men Fighetto blir genast sjösjuk och får omhändertas i sin hytt. Sar är dock vänligheten själv och säljer honom sin sjösjukemedicin för 30 gemules.

Philip ägnar återigen färden till att vila, äta och dricka. Han täljer även pilar till sin båge och fiskar lite, för att få extra mat.

Dow munken ägnar de lugnare delarna av färden med att rita en massa konstiga astrologiska tecken på skeppsdäcket eller att studera stjärnorna om natten. Han tittar ibland oroligt mot hjältarna.

Efter två dagars sakta seglats kommer Ros Crendors klippiga kust inom synhåll. Några mindre fiskebåtar lägger ut sina garn och kapten Josua revar sina segel och glider närmare dem.

Han frågar dem på knagglig fransei om de sett jaspersnas eller Sorbiccas skepp. Det är dock Philip med sin flytande Fransei och sitt förstående av Ros Crendorianer som lyckas få information om skeppen. Båda skeppen sågs segla in bland de farliga Åskklipporna dagen innan. Detta är mycket farligt och de borde inte vara vid livet.

Kapten Josua samlar sedan hjältarna på däck.

”Mina theger. Vi har nu valet att bege oss till Kerteyga, en farlig stad full av scum and villain. Vårt andra val är att leta efter de andra två skeppen bland Åskklipporna vilket är farligt. Namnet kommer från en stor virvel i dess mitt som med ett dån förstör alla skepp som seglar in. Enligt legenden alltså. Några andra alternativ?”

Vad gör och säger hjältarna?

DEADLINE Lördagen den 15 September.

STATUS			
<u>Namn</u>	<u>Hit Points</u>	<u>Penalty</u>	<u>Isho</u>
David ”Sir Cory” Corolia III	34	0	2
Philip ”The Dreglamon” Montneuf	49	0	18
Fidolfian ”Store Fido” de la Frolic	28	0	7
Sar ”Director” Huston	57	0	6
Ezekiel ”Scragger” Ferris	40	0	5
Fighetto ”Fig” de Filipino	39 38	0	5
Grrwollf ”Flea Bag” Yasman	47	0	3
Rissa Willham Arcat	39 34	0	2